

грѣшны дѣтица, които пріели отъ бога голѣмъ славъ: защото, сѣкой който сѣ мѣчи за правдѣ, такъвази славъ полѣчака. И така, като погѣбилъ Иродъ толко дѣца, станало по сичкѣмъ вилеємъ голѣмъ плачь и кикъ, за децата, които кечъ бѣха отишле въ божїитѣ рѣцѣ, да почиватъ. Богъ знаеше чи ще стани това дѣтобѣйство, защото бѣше пророкъвано и отъ пророцитѣ, които казали: стана плачь въ рама, като си оплакваше рахиль чадата. Рама е едно високо мѣсто въ палестина, а рахиль нарича вилеємъ, гдѣто была погребена рахиль. Когато избилъ иродъ дѣцата, тога и немѣ богъ скѣсилъ живота: защото, като го прихванала една люта треска, краката мѣ утекли, (надѣлсѣ) изгнили мѣ срамнитѣ удове и умрѣлъ смрадно и гнѣсно. Но защото знаелъ, чи сичките хора ще сѣ радватъ като умре, за това поклелъ на сестра си Соломонѣ и на зетѣмъ си Александра, да съберѣтъ сичкитѣ богаты евреи отъ іерусалимъ, чи да ги затворатъ (запратъ), и като издѣхъни да ги постѣкѣтъ, за да стане плачь голѣмъ, и да не сѣ радватъ за неговатѣ смѣрть. И така като умрѣлъ иродъ, ангелъ божїй убавилъ въ Египетъ на Іосифа, да доведе христа въ земалта израилева, да не порасте христосъ въ Египетъ, за да не рекѣтъ послѣ Евреитѣ, чи той сѣ е навчилъ въ Египетъ магіи, и за това прави чѣдеса? И когато дошелъ Іосифъ съ христа, уплашилсѣ отъ Архелла, който царѣвалъ на бащиното си мѣсто, защото и той былъ зълъ като бѣща си ирода. За това Іосифъ отишелъ съ христа въ Назаретъ градъ галилейскїй, както мѣ евилъ богъ на сѣнь: защото тамо слабо знаали за рожденїето христово. И така сѣ изпълнило пророчеството на Ісаїа и Данїила, които доказали, чи ще сѣ нарече назорей, сирѣчь: сватїй. Въ този градъ и напредъ сѣделъ христосъ: защото, когато мѣ сѣ поклонили колскитѣ и си отишле, христосъ излазалъ отъ вилеємъ и отишелъ въ Назаретъ, отъ гдѣто го донесоха на 40-ымъ день, въ сватѣмъ сватыхъ, и го посрѣщна Симеонъ, и сѣ върналъ пакъ въ назаретъ, отъ гдѣто послѣ повѣгна въ Египетъ.

### ПОУЧЕНІЕ.

Благочестивы христїани! Ёто живы бѣхмѣ, та сѣ поклонихмѣ и тѣзи година на христа, който станалъ дѣте, за да избежи насъ отъ дѣтинскѣмъ умъ и невѣрство, но да сѣ не евимѣ не благодарны на неговото рожденїе като безѣмного ирода, но за слава божїа да оставимѣ отъ насъ всѣкомъ неправдѣ, и чистосердечно да славимѣ бога, и да мѣ благодаремѣ, дѣто не сѣ погнѣсилъ отъ насъ, но слѣзалъ отъ небото и ны отзвѣвалъ отъ рѣцѣтѣ діаволски. И когато богъ сѣ смирилъ за насъ толкози, го помислете нѣе колко по кечъ трѣбѣ да сѣе смиренны, тѣр-